

Evangelisk
Alliance

Bedeuige

Januar 2013

Tema:
At vandre
med Gud

Velkommen

Dette hæfte udgives til inspiration for bedeugerne i januar 2013.

Det er udarbejdet af en gruppe af vores tysktalende venner med tilknytning til Europæisk Evangelisk Alliance (EEA) og er tematisk stort set identisk med det materiale, der er udarbejdet til brug for 'den økumeniske bedeuge' i Europa. I Danmark har vi valgt kun at udarbejde én tekst til brug begge steder.

Hæftet indeholder for hver dag i otte dage:

- Tema
- Forslag til bibellæsninger
- Tekst til refleksion over temaet
- Forslag til emner for bøn
- En salmetekst
- Plads til personlige reaktioner

Bedeugens tid og rytme

Evangelisk Alliances bedeuge ligger i dagene søndag d. 6. januar til d. 13. januar 2013. Dag 1 er derfor lig med søndag d. 6. jan., dag 2 svarer til d. 7. jan. og så fremdeles. Flere oplysninger kan findes på hjemmesiden www.evangeliskalliance.dk. Den økumeniske bedeuge finder som altid sted fra 18. til 25. januar, se www.danskekirkestraad.dk.

Indsamling

Evangelisk Alliance bruger hvert år bedeugen som anledning til at samle ind til et vigtigt projekt. Se om dette på bagsiden. Nogle af de indsamlede penge vil blive brugt i andre internationale indsatser samt til Evangelisk Alliances arbejde i Danmark.

Bred interesse

De seneste år har Evangelisk Alliances bedebrochurer fået en bredere anvendelse, idet både enkeltpersoner og studiegrupper såvel som den økumeniske bevægelse i Danmark har gjort brug af materialet. Hæftet er derfor sat op således, at det kan bruges uden for de datoer, der indrammer Evangelisk Alliances Bedeuge. For yderligere information og inspiration til afvikling af en bedeuge, se www.evangeliskalliance.dk. For flere oplysninger om den økumeniske bevægelses bedeuge, se www.danskekirkestraad.dk.

Vandringen med Gud

Der optræder utallige ord i vores sprog, der referer til vores livsvandring – også i den religiøse boldgade: Pilgrimsvandring, trosvandring, kirkevandring, bønnemandring.

I denne folder findes et oplæg til otte dages vandring, der kan bruges som inspiration til alle dele af vores vandring som kirke og som kristne. Overskrifterne peger især på vores vandring med Gud – og hans vandring med os – men spejler på samme tid også den vandring, vi er ude på med hinanden.

Det er en vandring, der er dybt forankret i, hvad Gud i Kristus har gjort for os, og hvad han til stadighed gør. Det er vandring, der fascinerer os, griber os, udfordrer os og til tider slår os med undren. En vandring, der fører os sammen med hinanden, fordi målet er det samme. En vandring, hvor Guds trofasthed viser sig, mens vores karakter sættes på prøve.

Den kristnes vandring med Gud vil altid resultere i en ægte

og nærværende vandring sammen med andre. Forbilledet, som Mesteren fra Nazaret giver os, er tydeligt og klart: Hans tætte forhold til og daglige vandring med sin himmelske far førte ham direkte ud i et intenst og engageret forhold til sine medmennesker. At elske Gud indebærer at elske sine medmennesker.

Både begrebet *vejen* og den *vandring*, som Jesus kalder sine efterfølgere og sin kirke til, er tydelige billeder – metaforer – i Det Nye Testamente.

Overfor Felix bekendte Paulus sig til vejen og i sine breve bruger han med flid udtrykket *at vandre* om det liv, vi skal leve. Også Johannes taler om dette og siger, at dersom vi vælger at vandre i lyset, har vi fællesskab med hinanden.

De følgende otte refleksioner med tilhørende bibelsteder giver os gode grunde til at vælge den vej, hvor vi vandrer med Gud, og hvor vi derved bliver hinandens medvandrere.

Næste år

Datoerne for EA's bedeuge i 2014 er 5.-12. januar

1

At vandre med Gud – fordi han viser os vejen

Læsning: Fil. 2, 5-11 – Ekstra bibeltæst: Mika 6, 6-8

Slangens løfte i Edens Have var en løgn. Mennesket blev ikke som Gud. Vi valgte derimod selv at bestemme i stedet for at underordne os Skaberen. Vi valgte at regere i stedet for at tjene, at ophøje vores ego i stedet for at ære Gud. Vi valgte arrogance og stolthed i stedet for ydmyghed. Vi valgte vores egen vej – og fór alle vild.

Så kom Jesus. Han, der var til før tidernes morgen, og ved hvem alt er blevet til. Herren over alt, æret og tilbedt af englende.

Han hørte skabningens råb, lod sig bevæge og steg ned. Han forlod Himlens herlighed for at leve i verdens usselhed; gav afkald på sin guddommelige position og blev menneske – ja menneskets tjener. Han kom for at frelse sit forråbte og forslåede skaberværk. Derfor ydmygede

han sig. Lagde sit liv ned – så kun Gud kunne ophøje ham.

Jesus har altså banet vejen hjem til den verden vi blev skabt til. Hans afkald og lydighed til døden betød at Gud kunne ophøje ham, så 'at i Jesu navn hvert knæ skal bøje sig og hver tunge bekende, at Kristus er Herre – til Gud Faders ære'.

Vejen som Jesus viser os er ydmyghedens vej. Det er Guds vej. Udfordringen for dem, der ønsker at vandre på denne vej, er at vise det samme sind overfor hinanden som var i Kristus Jesus. At kunne lade sig bevæge, som han lod sig bevæge i mødet med høj og lav. At ville lade sig engagere som han lod sig engagere. Det er det sindelag og den tankegang, som vi får i vandringerne med Kristus, og som bærer Guds velsignelse med sig. Det er den livsstil og den holdning som ofte betyder afkald og fravær af menneskers hæder, men som bærer Gudsriget med sig.

Bedeemner

Vi takker dig, Jesus Kristus, fordi du gav afkald på alt og blev fattig, for at vi kan blive rige.

Vi tilbeder dig som den herre, der trods din storhed og magt lod dig føde ind i denne verden for at frelse den.

Vi bekender, at vi ofte er alt for optaget af vores egen ære og position, og at vi langt fra altid kommer vores næste i møde som du gjorde.

Vi beder om at blive reddet fra vores egen egoisme, så du kan fylde vores hjerter og vores hænder med din gavmildhed og generøsitet.

Vi beder for din kirke i dette land, at også den må genkendes på sin ydmyghed og sit tjenerskab og således være et tydeligt vidne om dig.

Herre gør det stille i mit indre,
sænk din dybe fred i sjæl og sind,
send mig så i verden ud at lindre,
deres nød, som tårer har på kind.

Herre, gør det stille på min færden,
lad mig være en af dine små
som kan ydmygt vandre frem i verden,
med lidt sol, hvor dagene er grå.

Ludvig Rasmussen

Personlige opdagelser under vandringerne med Gud

2 At vandre med Gud – fordi han kalder os

Læsning: Joh. 10,27 – Ekstra bi-
beltekster: Matt. 4, 21-22 og 1.
Sam. 3, 8-10

Gud holder aldrig op med at kalde på os. Han kalder på os fra vi er små og fortsætter resten af livet. Derfor kan vi lære hans røst at kende – hvis vi lytter efter. Med tiden kan vi skelne den fra andre røster, selv om det ikke altid er let. Det er som med en hyrde og hans får, siger Jesus. De lærer at kende forskel på hyrdens røst og andres røster.

Til tider skal vi have hjælp. Ligesom Samuel, der som 12-årig endnu ikke havde lært sin Guds røst at kende. Det havde Eli derimod. Derfor kunne han vejlede Samuel i hans videre samtale med Gud. Det blev til et langt liv, hvor Samuel igen og igen fik lov at gøre Guds gerning. Det var en lykke for Samuel, at nogen mens han endnu var dreng, lærte ham at vandre med Gud og kende hans stemme.

Den virkelighed, at vi som mennesker kan vandre i en daglig dialog med Gud, er måske noget af det mest unikke ved kristentroen og kristenlivet. Det understreger, at vi tilbeder en opstanden og levende herre, der ikke har overladt os til os selv, men som ved sin Ånd kalder på os, taler til os, leder os og samarbejder med os for at hans gerning kan ske. Det udfordrer os i al-lerhøjeste grad til at lære hans stemme at kende og til at kunne skelne den fra andre.

Ofte – ja måske oftest – taler Gud til os gennem andre. Af og til vil Guds kald være i form af en nød, vi ser, et behov, eller en opgave, som skal løses. Til tider vil vi kunne høre kaldet ved at se smerten i vores næstes øjne, der tavst råber om hjælp. Guds røst kan høres på mange måder – og genkendes bedst af den, der gennem vandring med Gud lærer lyden af hans stemme at kende.

Bedeemner

Tak, gode Gud, at du med dit Ord skabte verden og med det Ord fortsat taler ind i vores liv.

Tak, Himmelske Far, at du kalder på os fra vi er små – og ønsker at holde den samtale i gang.

Vi beder om hjælp til at lære din røst at kende og til at lade den lyde tydeligere end alle andre røster.

Vi bekender, at vi ofte forvirres og lader os narre af de mange meninger og de mange ord omkring os.

Vi beder for din kirke, at den må forkynde dit Ord og lade din røst blive kendt, så mange hører dit kald.

Jesus, du kaldte mig en gang,
da jeg var mest forknyt
siden blev al min sorg til sang
og alt det gamle nyt.

Jesus, nu står jeg for dig her,
sænker mit blik i blu
ræk mig igen dit sværd og skjold,
prøv mig engang endnu.

Svend Rehling, 1928

Personlige opdagelser under vandringen med Gud

3

At vandre med Gud – fordi han elsker os

Læsning: Luk. 10, 25-27 – Ekstra bibeltekst: Jer. 31, 2-7

Hvad mon der sker, hvis jeg går forbi ham og bare lader ham ligge der? Måske stillede manden fra Samaria sig selv det spørgsmål, da han så manden, som var blevet såret i et væbnet røveri, ligge i vejkanthen. Men han gik ikke forbi. Han kunne se, at manden havde brug for hjælp. Så han ændrede sine egne planer den dag og tog sig af den sårede mand. Han brugte både tid, kræfter og penge.

I løbet af vores dag, møder vi også mennesker, som er i svære situationer. Hvad mon der sker, hvis jeg blot ignorerer den, som har brug for at jeg vil være hans eller hendes 'næste' i dag? Vil han eller hun føle sig misforstået, foragtet, ikke accepteret og ikke elsket?

Jesus Kristus kom til mennesker med sin guddommelige kærlighed for at hjælpe dem, gøre

dem raske, og for at kalde dem til efterfølgelse. Ofte fik han, midt i en flok af mennesker, øje på netop den person, der havde særligt brug for ham i det øjeblik.

I dag sender Gud os i sit sted. Ved Helligånden har han givet os sin guddommelige kærlighed i vores hjerter. Vil hans kærlighed kunne bevæge os til at handle og ændre vores egne mål og planer? Bevæger hans kærlighed os til at vise andre anerkendelse og respekt?

Hvor stor en velsignelse ville det ikke være, hvis vi i dag var næste for én, som derved ville opleve Guds kærlighed gennem os, og mærke helbredelse for ånd, sjæl og krop!

Samaritaneren blev næste for den sårede person. Hvem skal jeg være næste for i dag? Guds kærlighed kalder os til ikke at gå forbi de behov, vi ser, men i stedet se på hinanden med hans kærlige øjne.

Bedeemner

Tak Gud, at du i vores herre Jesus Kristus viste os din grænseløse og grænseoverskridende kærlighed

Tak Gud, at du sender os til verden, på vegne af ham med samme kærlighed

Vi bekender, at vi alt for ofte 'gik forbi' – og lod et menneske klare sig selv, fordi vi ikke ville ændre vores egen dagsorden.

Hjælp os, himmelske Far, med i dag at finde den, vi skal være næste for og favne ham eller hende med din kærlighed og omsorg.

Vi beder for din kirke, at den altid må stå på den svages side og være til stede, når andre i samfundet svigter.

Jesus, du gik her som bror blandt fjender, regned' høj og lav for ligemænd kaldte fremmede for dine frænder sad til bords med rak og rige mænd.

Nu du møder os som livets herre, favner os igen med såret hånd blæser bort hver skranke, som kan spærre med din grænseløse Helligånd.

Blæs din Ånd helt ind i vore hjerter så vi ser hvor smukt vor bror er skabt så vi vover lide ved hans smerter, sammen finder glæden vi har tabt.

Søren P. Grarup, 2001

Personlige opdagelser under vandringen med Gud

4 At vandre med Gud

– fordi han sætter os fri

Læsning: Joh. 4, 4-26 – Ekstra bibeltekst: 2. Mos. 6, 2-8

Store realiteter begynder ofte i det små. Ud af et uanseeligt frø, der er lagt i jorden, vokser stor og moden frugt. Denne virkelighed bruges mange steder til at beskrive Gudsrigets essens og mysterium.

Således også med den kristne frihed. At blive sat fri begynder på det personlige plan. Derfor henvender Jesus sig til det enkelte menneske. Fx møder han kvinden ved Jakobs brønd midt i hendes hverdag fuld af problemer og byrder og begynder en samtale med hende. Han ignorerer ikke hendes svagheder og skyld. Han ønsker at give hende et nyt perspektiv, som rækker ud over travlhed, tvang, begrænsninger og uretfærdigheder. Han ønsker at give hende et liv i frihed og en tilværelse i Guds udtømmelige kærlighed.

Jesus peger på sig selv som nøglen til den frihed: „Hvis altså Sønnen får gjort jer frie, skal I være virkelig frie.“ Den frihed

skaber han gennem sin død og opstandelse, hvor han besejrer syndens og dødens magt. I Galaterbrevet, proklamerer Paulus den frihed, som han selv har oplevet gennem sit møde med den opstandne Jesus. Kristus har friet ham fra hans indædte jagt på det fuldkomne liv gennem egne præstationer. Jesus Kristus har sat os fri – løskøbt os – til at tjene hinanden i kærlighed.

Israels udfrielse fra Ægypten og vandring mod Kanaan er én lang illustration på vandringen med Gud. Han fører os ikke ud af ét slaveri for at vi skal træde ind i en ny selvskabt snæverhed.

Hans mål med udfrielsen fra Ægypten var at føre sit folk tilbage til det land, som han for længst havde udset til dem, og givet til Abraham, Kanaans land. Et land, hvor der var nok til alle og som 'flød med mælk og honning'. Et land, hvor lovene gav stor frihed og gode forhold. Men alligevel et land, som israelitterne selv måtte indtage og fastholde. Nøjagtig som med den kristne frihed.

Bedeemner

Tak Herre Jesus fordi du er dit skaberværks forløser og menneskets befrier.

Vi tilbeder dig Kristus, som frelseren og befrieren, der ved din død og opstandelse løste os fra syndens og dødens magt.

Vi bekender, at vi nemt bliver fanget af lovtrældom og bindinger, der sætter friheden i dig på spil.

Vi beder om evne til at lade den frihed, som du skaber, afløse vores bundethed og afhængighed, hvad enten den er selvvalgt eller påtvunget.

Vi beder for din kirke, at den må leve i din frihed og i sit samfund kæmpe for trosfrihed for alle.

Herre, du viser os frihedens vej.
Fri er kun den, som kan tjene,
den, som i kærlighed glemmer sig selv,
den, som fik tilgivet meget.
Vis os da vejen, du frihedens Herre,
og giv os mod til at gå den!

Holger Lissner, 1973

Personlige opdagelser under vandringen med Gud

5 At vandre med Gud – fordi han binder os sammen

Læsning: Ef. 2, 13-22 – Ekstra bibelttekster: Joh. 13, 35 og 17, 20-21

Et vigtigt udtryk for Paulus er i Kristus. Paulus vælger at se hele den kristnes liv i dette perspektiv. Alt bliver i Kristus anderledes på grund af forsoningen i Jesu blod og helliggørelsen ved Helligånden. De grænser, som brødre og søstre sætter op imellem hinanden, kan kun overvindes ved en fornyet og fordybet erkendelse af, at vi alle er i Kristus. Både vi, der hører hjemme i klassiske traditioner og vi, der finder vores hjem i nyere fællesskabsformer er ét i Kristus. Netop derfor kan vi bede sammen i Åndens enhed.

Den kristne enhed tager ikke sit udgangspunkt i enshed eller enighed, men i den urokkelige sandhed, at kirken, bygget på apostlenes og profeternes grundvold, har én eneste hjørnesteen, og det er Kristus. I ham holdes hele bygningen sammen og vokser til et helligt tempel i Herren. I ham bliver også I – siger Paulus til sine ikke-jødiske læsere i Efesus –

sammen med os bygget op til en bolig for Gud i Ånden.

Den kristne enhed vil for den kristne kirke i dens mange afskygninger forblive at være et *allerede* og *endnu ikke*: en virkelighed og en vision. Jesu bøn om enhed blandt disciplene og deres efterkommere er uomtvistelig.

Jesu befaling til sine disciple om at elske hinanden er kædet sammen med hans bøn om, at de må blive ét. Både befalingen om at elske og bønningen om, at de må blive ét, har et missionalt sigte: For at verden skal vide, at I er mine disciple. Cape Town Erklæringen fra 2010 siger det meget præcist på denne måde (1. del, 9A og 2. del, afsnit IV):

- Det er et overordentligt stærkt og overbevisende tegn på evangelists sandhed, når kristne forenes på tværs af de skel, verden har opstillet: race, hudfarve, social klasse, økonomisk formåen eller politisk tilhørsforhold.

- En splittet kirke har ikke noget budskab til en splittet verden.

Bedeemner

Tak, Himmelske Far, fordi vi alle er dine børn i Jesus Kristus.

Tak, Herre Jesus, for den forskellighed, vi har – og dog alle er lige over for dig

Vi bekender for dig, at vi til tider sætter vores traditioner og vaner højere end respekten for hinanden.

Vi beder dig om at binde os sammen i din kærlighed, så vi i dybet af vores hjerter anerkender hinanden som søstre og brødre, og så verden må vide, at vi er dine disciple.

Vi beder for din kirke, at den på alle planer kan og vil være brobygger mellem dem, der lever i konflikter og formidle forsoning, hvor had og ufred har magt.

Velsign, o store stærke Gud,
din menighed hernede
at enig den må drage ud,
dit rige at udbrede!
Lad Helligånden trænge ind
og sammensmelte sjæl og sind
i lovsang til Guds ære.

Gør os af alt vort eget fri,
lad skillemure falde.
Vis os, at hvad vi lever i,
er fælles for os alle:
Een tro, een dåb, een Herre god,
en frelse i det samme blod,
een vej til helligdommen.

Emil Larsen, 1932

Personlige opdagelser under vandringerne med Gud

6 At vandre med Gud – fordi han bryder grænser

Læsning: Matt. 15, 21-28 – Ekstra bibeltekster: Luk. 19, 2-10 og Ruths Bog 4, 13-18

Det er et tydeligt, at Jesus ikke anerkender de grænser, som hans samfund har skabt. Han tænker anderledes om børn, om kvinder, om mennesker af anden etnisk herkomst, om toldere og syndere. Guds Rige er for alle – og for alle. Den kanaanæiske kvinde er en af dem, der får det at mærke.

Også i Det gamle Testamente findes mange beretninger om Gud, der bryder grænser. En af dem er beretningen om Ruth. Udlændingeservice ville have beskrevet Ruth som en kvinde, der er top-motiveret for integration. „Hvor du går hen, følger jeg dig ... dit folk er mit folk...“ (Ruth 1,16), siger Ruth til sin svigermor, Naomi.

Ruth er på vej tilbage til Israel sammen med sin svigermor Naomi, som kommer fra Betlehem. Begge er enker og har ingen sønner. Situationen er svær både socialt og politisk. Jøderne nægtede at acceptere moabitter, fordi de ikke var jøder. For at forstå teksten, skal man læse alle fire

kapitler i Ruths bog. Ydmygt og vedholdende beslutter Ruth at følge sin svigermor: „Din Gud er min Gud... hvor du dør, vil jeg dø“ (1,16-17), siger hun.

Ruth følger sin svigermors råd og lærer Boas at kende, og så vender situationen. Det er første skridt mod at overvinde en grænse. Boas administrerer rettigheder og love i Israel (4,7-12). Han er en problemløser. Han arbejder i og gennem udlændingen, Ruth. Og Gud gør hende i stand til at få et barn. Således, overvindes en anden grænse – Ruth bliver oldemor til David og dermed 'forfader' til Jesus (Matt. 1). En fantastisk historie.

De, der vandrer ydmygt og vedholdende med Gud, oplever mirakler – både i dag og dengang. Gud hjælper os med at komme over forhindringer, bryde grænser og overvinde fordomme.

Hvor velkomne er mennesker med andre nationaliteter i vores kirker? Lytter vi til deres historier om det, de har oplevet, siden de begyndte deres vandring med Gud? Arbejder vi for at skabe løsninger på deres ofte svære sociale dilemmaer?

Bedeemner

Vi takker dig, Herre Jesus, for enheden i din globale kirke, der ikke kender til grænser i forhold til race, farve og kultur.

Vi priser dig, Herre og frelser, for din grænseoverskridende kærlighed og for den frelsergerning, der omfatter hele dit skaberværk og gælder for enhver, der vender sig mod dig.

Vi bekender for dig, at vi ofte i usikkerhed og frygt har opretholdt grænser, som ikke hører hjemme i dit rige.

Vi beder dig om at give os øjne og ører for vores søstre og brødre andre steder i verden, der lider under forfølgelser og svære kår.

Vi beder for din kirke, at den med din dybe medfølelse og i Helligånds kraft og styrke må hjælpe mennesker, der er fanget i religiøse og politiske systemer, til at bryde grænser, så dit rige bliver synligt.

Gud, du kalder mig ud af min rolige stue, hvor intet kan nå mig og kræve min tid, for hos dig er der aldrig kun stilstand og hvile hos dig er bevægelse, arbejde' og strid.

Gud, du kalder mig ud, og du lader mig høre de skrig, der blev skreget i natten mod dig, og du lader mig ane de magtløse hænder, du hvisker i mørket: „Se, der går din vej!“

Anette Broberg Knudsen

Personlige opdagelser under vandringen med Gud

7 At vandre med Gud – fordi han ønsker retfærdighed

Læsning: Ap.G. 2, 44-47 – Ekstra bibeltekst: 2. Mos. 22, 21-25

Retfærdighed handler ikke primært om noget, vi gør. Bibelens forståelse af retfærdighed er, at mennesket bør handle i overensstemmelse med, hvem Gud er, og det han gør. I den bibelske forståelse hører opmuntring og formaning derfor sammen. I Mosebøgerne forventer Gud af mennesker, at de skal „give hans retfærdighed“ videre til andre. I 2. Mosebog skal den række til udlændinge (migrantarbejdere), enker, forældreløse og fattige. Nogle af profeterne melder klart ud, at Gud bliver vred, når hans pagtsfolk nægter at give den retfærdighed videre til andre, som de selv har fået givet af Gud, og dermed står for det diametralt modsatte nemlig undertrykkelse og diskrimination.

Guds retfærdighed blev synliggjort ved Jesu Kristi offer på korset, „mens vi endnu var syndere“ (Rom. 5,8). Ved tro, kan vi

modtage „retfærdiggørelses gave“, leve i den og behandle andre med samme retfærdighed, som Gud har givet os. Det er beskrevet i Ap.G. 2,44-47, hvordan de første kristne administrerede dette. Deres livsstil var attraktiv, og de var vellidt af andre mennesker. Derfor voksede kirken hurtigt.

Det næste skridt er, at de, der endnu ikke tilhører kirken, skal opleve Guds kærlighed og retfærdighed. Vi vil aldrig opnå fuldstændig retfærdighed her på jorden. Men engang vil Gud lade det ske. For efter hans løfte venter vi en ny himmel og en ny jord, hvor retfærdighed bor“ (2. Pet. 3:13).

Men vores venten skal være aktiv; vi skal implementere så meget af Guds retfærdighed, som muligt, i denne verden. Vores forbindelse til Jesus Kristus hjælper os til at leve et retfærdigt liv i en uretfærdig verden, uden at blive belønnet. Vi giver den kærlighed og retfærdighed videre, som evangeliet har vist os.

Bedeemner

Vi priser dig Gud for, at du elskede os først.

Vi glæder os over din retfærdighed, som blev givet til os gennem Jesus Kristus.

Det bedrøver os, at vi selv og andre kristne ofte glemmer eller nægter at give disse gaver videre til andre. Vi beder om din tilgivelse.

Vi beder om din inspiration til på kreative måder at give Guds kærlighed og retfærdighed videre til dem omkring os, der lider under fattigdom, social eksklusion og er i nød.

Vi beder om, at Guds kraft, kærlighed og retfærdighed gennem din kirke må nå mennesker, der bor langt fra os, og som oplever undertrykkelse, sult, fattigdom og fangenskab.

Gør mig til redskab for din fred!
Hvor hadet gror, lad mig så kærlighed
Hvor uret råder, lad mig skabe ret,
hvor tvivlen nager, tro på dig

Gør mig til redskab for din fred!
Hvor mærket truer, lad mig tænde lys.
Hvor håbløsheden hersker, bringe håb,
hvor sorgen knuger, trøst fra dig

Åh – Herre lad mig ikke tænke på,
om jeg bliver trøstet, men om jeg kan bringe trøst,
om jeg forstås, men om jeg kan forstå,
om jeg elskes, men om jeg elske kan

Holger Lissner, 1982 (efter Frans af Assisi)

Personlige opdagelser under vandringen med Gud

8

At vandre med Gud – fordi han giver os glæde

Læsning: Luk. 1, 46-55 – Ekstra bibeltekster: Fil 4, 4 og Neh. 8, 9-12

I lovprisningen og tilbedelsen af Gud opdager vi, hvem han er, og hvem vi selv er. Den klare forståelse af vores egen situation og position i forhold til Gud er vigtig. På denne måde beskyttes vi fra arrogance, og på samme tid løftes vi op fra vores afmagtsfølelse (se Luk. 1, 48 og 52).

I Nehemias' Bog har vi et vidunderligt ord om glæden. Mændene i Jerusalem har arbejdet hårdt med at hugge sten og trække dem hen, hvor de skal bruges. Efter 52 dage er muren omkring byen på plads.

Hele folket samles (Neh. 8, 1) og beder Ezra læse op fra Mose-loven. Ezra læser og priser derpå Gud. Hele folket samtykker ved at råbe „Amen! Amen!“. De løfter deres hænder, bøjer sig og priser Gud. Alle er dybt bevægede og begynder at græde. Men de åndelige ledere fortæller folket, at de ikke skal være kede af det, for: „Herrens glæde er jeres styrke“. Derpå

holder folket en stor fest.

Vi er ikke forskånet fra svære tider eller hårdt arbejde, selvom vi vandrer med Gud. Men vi er kaldet til enhed med Gud og alle troende. For i fællesskab kan vi ved Guds hjælp og med håb i vores hjerter, afhjælpe nød og udrette store ting.

Ærbødighed overfor Gud og vores kærlighed til ham udtrykkes forskelligt fra person til person og fra kirketradition til kirketradition. Men som Guds folk er det godt at stå sammen og lovsynge ham i enhed.

Glæden fra Gud er vores styrke. Den har karakter af et immunforsvar, der værner os mod at sidde fast i dagligdagens dynd. Glæden er en Åndens frugt, vi med stor omhyggelighed skal værne om, og et livsudtryk, som vi i vores kristne fællesskaber skal give god plads. Derfor siger Paulus: Glæd jer!

I dag er det søndag. Hver uge på denne dag mindes vi Jesu Kristi opstandelse. Hvilken glæde! Lad os fejre den – og dele vores glæde med andre!

Bedeemner

Vi takker dig, gode Gud, for glæden du skaber i vores liv, glæden i dig – og de mange små glæder, som vi oplever.

Vi takker dig for fællesskabet, hvor vi sammen kan fejre, at du har bragt os ud af mørket og sat os i din søns rige.

Vi bekender, at vi alt for let lader os overmande af bekymring og uro, og lader det tage glæden og tilliden fra os.

Vi beder om, at vi må være glædens budbringere, hvor livet er svært, og være glædens formidlere i vores kristne fællesskaber.

Vi beder for din kirke, at den til alle tider og på alle steder må være et vidnesbyrd om din kærlighed, fred og glæde.

Du fylder mig med glæde,
for glæden er fra dig,
du Gud, der helst vil give,
så glæden bor i mig.

Du bærer mig i livet,
hvor alt kan ske med mig.
Gud, lad mig altid vide,
at jeg tilhører dig!

Holger Lissner, 1977-78

Personlige opdagelser under vandringen med Gud

Årets indsamling

Hjælp dine børnebørn til at læse Bibelen

For Evangelisk Alliance er Bibelens budskab en helt central værdi. Vi vil derfor gøre, hvad vi kan for at vores unge generationer skal præsenteres for Bibelen på en måde, der giver mening for dem. I 2013 vil bedeugernes indsamling gå til Bibellæserringens satsning på at udvikle en internetbaseret vejledning til den daglige bibellæsning – og forhåbentlig vandring med Gud.

Hjertelig tak for enhver gave, der kan inspirere vores unge til at læse Bibelen.

Pilgrimsvandring på internettet

El Camino er den gamle pilgrimsrute, der går fra det sydlige Frankrig til Santiago de Compostela i Nordspanien. Her har mennesker vandret i århundreder, for at møde sig selv og Gud. Denne vandring vil **el-camino.dk** gerne gøre mulig for hverdagspilgrimme.

El-camino.dk er udarbejdet af Bibellæser-Ringen, og kombinerer Bibelen og kristen meditation på en måde, som er lettilgængelig for alle os, der til dagligt er på internettet.

Meditation kan være mange ting, og betyder oprindeligt at grunde over noget. Vi vil gerne hjælpe mennesker på vej ind i bibelteksten, så Guds ord bliver rettet mod hele mennesket. Ikke blot mod intellektet, men også mod hjerte, sjæl og krop. Derfor forsøger vi at tage flere sanser i brug for at opnå det, som al sand kristen meditation må have som mål: At høre Guds ord, så det tros og leves.

Denne form for meditation har til formål at vi søger sandheden – både om os selv og om Gud – i bibelordet, idet vi grubler og grunder over det, for at få et dybere og mere personligt kendskab til Kristus.

El-camino.dk er gratis at bruge. Derfor vil indsamlingen ved januars bedeuger gå til videreudvikling og synliggørelse af siden. Vores mål er at gøre el-camino.dk tilgængelig på flere elektroniske medier, samt at udbrede kendskabet til hjemmesiden generelt, så flere pilgrimme kan slå følge med Gud.

Hvis du med din smart phone scanner her, kan du læse mere om el-camino.dk:

Årets indsamling sendes til:

Regnr. 9579 Kontonr.: 6402151 – Mærke: Bedeugen 2013